

בנו של הדייג

אגדה גרוזינית

פעם בזנבו ונעלם במעמקים.

כשהגיע אבא עם המריצה וראה מה עשה בנו, כעס מאוד. "לך לכל הרוחות! אינני רוצה לראות אותך עוד!"

בן הדייג קם במקום והלך משם.

הוא הלך דרך יער ופתאום ראה צבי שהתמוטט חסר כוח. אחרי הצבי רצו ציידים עם כלביהם. הצעיר ריחם על הצבי, תפס אותו בקרניים וקרא לציידים שזה צבי מבוית ושייך לו, ואין להם כל זכות לצוד אותו. הציידים האמינו והלכו משם.

כשהם כבר נעלמו עזב הצעיר את הצבי. אך הצבי לא ברח. הוא הוציא שיערה אחת מעורו, נתן לנער ואמר "ריחמת עלי ותמורת זאת אתן לך את השערה. אם תזדקק פעם לעזרה, הוציא את השערה וקרא לי, ואז אבוא לעזור לך."

הנער לקח את השערה, שם בכיסו והמשיך בדרכו. שוב הלך זמן מה ופתאום ראה אנפה שעייט ניסה לצוד אותה. הנער ריחם על האנפה, תפס מקל וזרק על העייט. ציפור הטרף נבהלה, עזבה את האנפה ועפה משם.

כשהאנפה הרגישה כבר בטוחה, הוציאה נוצה אחת מכנף, נתנה אותה לנער ואמרה "היית טוב אלי. אני

היה פעם דייג ולו בן. יום אחד יצא הדייג לדוג ולקח איתו את בנו. כשהגיעו לנהר גדול התפלל הדייג למזל ולבריאות של בנו ופרס את רשתו. דגים כה רבים נתפסו ברשת שהוא בקושי יכול היה להוציא אותה מהמים. כשהביט ברשת ראה דג אחד אדום כמו דם ויפה במיוחד. הוא אמר לבנו "עכשיו אלך הביתה ואביא מריצה. תישאר אתה כאן ותשגיח שלא יקרה כלום. במיוחד על תעזוב מעיניך את הדג האדום."

כשאבא הלך הבן הוציא את הדג האדום מהרשת, ליטף אותו ודיבר לעצמו "הרי זה חטא להרוג דג יפה כזה. עדיף שאשחרר אותו" וזרק את הדג למים.

אך הדג נשאר ליד הגדה, הודה לנער, הוציא עצם אחת מהסנפיר שלו ואמר "היית כל כך נדיב כלפי שאתן לך את העצם. אם אי-פעם תזדקק לעזרה הוציא את העצם מכיסך וקרא לי ואבוא לעזור לך!" הנער לקח את העצם ושם בכיסו. הדג נפנף לו עוד

נותנת לך את הנוצה ואם תזדקק לעזרה צא לשדה וקרא, ואני אבוא לעזרתך."

הצעיר שם גם את הנוצה בכיסו ויצא שוב לדרך. בדרך ראה שועל שכלבים רודפים אחריו. הם התקרבו אליו יותר ויותר והיו בוודאי תופסים אותו, אבל הנער שם את השועל המבוהל תחת מעילו, כי ריחם עליו ורצה לעזור לו.

כשהכלבים היו כבר רחוק משם הוציא הצעיר את השועל ממחבואו. השועל הוציא שיערה אחת מראשו ואמר "הצלת אותי ואני נותן לך את השיערה. אם תהיה פעם בצרה תוציא אותה מהכיס וקרא לי. אבוא אז לעזור לך."

הנער שם את השיערה בכיס והמשיך ללכת. הלך כך הרבה זמן עד שהגיע לטירה, בה גרה מכשפה יפהפייה, שהחליטה להתחתן עם אדם אשר יוכל להסתתר כל כך טוב שהיא לא תוכל למצוא אותו. הצעיר אזר עוז ונכנס לטירה. שם ביקש מיד לראות את הנערה.

"מדוע באת?" שאלה היא.

"אני רוצה לשאת אותך לאישה" ענה.

"אתחתן איתך רק אם תצליח להסתתר כל כך טוב שלא אוכל למצוא אותך בשום מקום. אבל אם אמצא אותך, יוציאו אותך להורג."

הצעיר הסכים, אך ביקש שיאפשרו לו לנסות

להסתתר ארבע פעמים, והיא הסכימה לכך.

הצעיר עזב את הטירה, רץ לחוף הים, הוציא את עצם הדג מכיסו וקרא לדג האדום.

רק אמר מילה ומיד הופיע הדג, בירך אותו לשלום ושאל מה רצונו. הצעיר סיפר לו ואמר "עכשיו עלי להסתתר כל כך טוב שאפילו השטן לא ימצא אותי." הדג האדום לקח אותו על גבו וירד איתו למעמקי הים. שם הכניס אותו לנזקיק סלע ובעצמו שחה לפני הפתח כדי להסתיר אותו.

אך לנערה היה ראי קסמים. היא נעמדה לפניו וחיפשה אותו בכל מקום, עד שגילתה אותו במעמקי הים. היא הופתעה מאוד וחשבה "איזה אדם זה מוכרח להיות!"

למחרת בא הנער בגאווה לטירה, אך היא אמרה "אל תהיה גאה כל כך. ראיתי אותך בנזקיק על קרקעית הים, כשדג אדום שוחה לפניך."

"אכן, זו מכשפה של ממש" חשב הצעיר. הוא עזב את הטירה ורץ לאחו, והוציא את שערו של הצבי. מיד בא הצבי ושאל "מה רצונך, ידידי?"

הצעיר סיפר לו ואמר "עכשיו עלי להסתתר במקום כזה שאפילו השטן בעצמו לא ימצא אותי."

הצבי לקח אותו על גבו ורץ איתו מהר כמו רוח אחרי תשעה הרים, הסתיר אותו במערה ושמר לפניו כדי שלא יוכלו לראות אותו שם.

ושוב חיפשה אותו הנערה בעזרת ראי הקסמים שלה ובמאמץ רב מצאה אותו אחרי ההר התשיעי. למחרת כשהוא בא אליה אמרה "שוב לשווא. ראיתי אותך היטב! שם אחרי תשעה הרים במערה. והצבי שמר שם עליך."

הנער השתומם מאוד התחיל לפחד קצת. הוא עזב את הטירה בלי מילה כדי לחפש מקום מסתור שלישי.

בשדה הוציא את נוצת האנפה וקרא לה והיא הגיעה מיד. גם לה סיפר הצעיר את סיפורו. האנפה לקחה אותו על גבה ועפה איתו גבוה לשמיים. שם הסתירה אותו בין העננים ובעצמה התעופפה תחתיו כדי שלא יראו אותו מהאדמה.

ושוב לקחה הנערה את הראי והתחילה לחפש אותו. חיפשה בכל הכוונני הרוחות ולא הצליחה למצוא ורק כשהביטה למעלה ראתה אותו בין העננים בשמיים. היא השתוממה מאוד וחשבה "איזה מכשף מוצלח הצעיר הזה."

כשהצעיר בא למחרת לטירה היא לא הראתה לו כי מתפלא ממנו אבל אמרה "שוב הסתרת לשווא.

ראיתי אותך ברור לגמרי בשמיים עם האנפה שעפה מסביב."

הפעם נבהל הצעיר ממש. "אם היא תמצא אותי בפעם הרביעית, הרי שעלי למות."

הוא יצא לשדה, הוציא את שערתו של השועל וקרא לו. אחרי שסיפר לו את הכל אמר השועל "אל דאגה. רק תבקש ממנה עוד שבועיים זמן. אני אסתיר אותך כל כך טוב שהיא תוכל למות מרוב חיפושים, אבל לא תמצא אותך."

הנערה הסכימה לבקשתו של הצעיר ואמרה שבעוד שבועיים היא תחפש אותו שוב. אבל בינתיים השועל התחיל לחפור מנהרה בהר שעליו עמדה הטירה. הוא חפר מנהרה ארוכה שהגיעה עד לחדר שבו ישבה הנערה ועד לספה שעליה היא ישבה. שם הסתיר את הצעיר.

הצעירה הביטה שוב בראי הקסמים שלה, חיפשה בשמיים ובים, בצפון, בדרום, במזרח ובמערב ולא ראתה אותו.

"איפה אתה, מכשף נפלא?" היא קראה ביאוש "בוא כבר, לא הצלחתי למצוא אותך."

ואז מתחת לספה שלה נשמע קולו של הצעיר, ותוך רגע יצא גם הוא עצמו. הפעם הוא הצליח!

"אתחתן איתך עכשיו" אמרה המכשפה היפה. אבל הוא אמר "תודה, עם מכשפה כזו, שרצתה להרוג אותי, אין לי חשק להתחתן. אלך ואחפש לי נערה פשוטה, אולי פחות יפה אבל ישרת-לב."